

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **M. O.**
zastoupený advokátem Janem Mušálkem
sídlem Havlíčkovo nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1) P. P.
2) R. R.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2022 č. j. MSK 142692/2021, ve věci
odstranění pevné překážky z komunikace

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2022 č. j. MSK 142692/2021, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „silniční úřad“) ze dne 14. 9. 2021 č. j. MUFO 29556/2021 ve věci odstranění pevné překážky z komunikace podle § 29 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“).
2. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgány obou stupňů nedůvodně a neodůvodněně redukovaly předmětnou pozemní komunikaci pouze na její část na pozemku p. č. XA v k. ú. X, a tím zúžily okruh nezbytných uživatelů této komunikace jen na její spoluvlastníky a žalobce. Podle žalobce je nezbytné posoudit charakter příslušné pozemní komunikace, nikoli jen její části. Silniční úřad zcela ignoroval svou úřední znalost o tom, že předmětná komunikace je dlouhodobě, nerušeně, s vědomím vlastníka užívána k dopravní obsluze celé oblasti.
3. Žalovaný ve vyjádření zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že předmětem řízení o odstranění pevné překážky nebyla otázka, zda se v celé lokalitě nachází či nenachází veřejně přístupná komunikace, ale zda se na pozemku p. č. XA v k. ú. X nachází pevná překážka, a jako předběžná otázka se pak posuzovalo, zda se pod touto překážkou nachází veřejně přístupná účelová komunikace či nikoli. I když je třeba posuzovat tuto otázku v kontextu místních poměrů, nelze do úvah zahrnovat celou soustavu cest, navíc totožná účelová pozemní komunikace může být v některém úseku veřejně přístupná a v jiném nikoli.
4. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že silniční úřad zahájil na podnět žalobce řízení z moci úřední o odstranění pevné překážky – ocelového řetězu včetně visacího zámku nataženého přes komunikaci, připevněného mimo komunikaci na jedné straně ke směrovému sloupku a na druhé straně k železné trubce, přičemž překážka byla umístěna na pozemku p. č. XA v k. ú. X. Předmětný pozemek je ve spoluvlastnictví nynějších osob zúčastněných na soudním řízení a další fyzické osoby. Při ústním jednání na místě samém bylo zjištěno, že komunikace je slepá, slouží pro příjezd k rekreačním chatám. Ze snímku katastrální mapy je zřejmé, že předmětný pozemek je „odbočkou“ z pozemku p. č. XB, právě v místě této návaznosti byla umístěna pevná překážka. Silniční úřad rozhodl dne 14. 9. 2021 tak, že se odstranění ocelového řetězu včetně visacího zámku z pozemku p. č. XA v k. ú. X nenařizuje, toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce potvrzeno žalovaným dne 21. 1. 2022. Správní orgány se zabývaly jako předběžnou otázkou tím, zda cesta – pozemek pod překážkou – je veřejně přístupnou účelovou komunikací, a dospěly k závěru, že nikoliv. Ve věci není sporu o tom, že jde o stálou a zřetelnou dopravní cestu v terénu, že slouží kromě spojení k nemovitostem spoluvlastníků cesty také ke spojení k nemovitostem

žalobce a jiným způsobem se k těmto nemovitostem nelze dostat. Správní orgány se dále zabývaly tím, zda je pozemek využíván neuzavřeným okruhem osob a zda vlastníci komunikace souhlasili s tím, aby byl pozemek veřejností takto užíván, přičemž dospěly k závěru, že byl a je užíván pouze úzkým okruhem uživatelů – vlastníků několika okolních rekreačních chat, a že cesta již nikam dále nepokračuje, takže nelze předpokládat soustavné užívání neomezeným okruhem osob, jak by tomu bylo, pokud by dále například vedla cesta využívaná anonymní masou nejrůznějších výletníků.

7. Podle § 29 odst. 1 silničního zákona, na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku. V souladu s § 29 odst. 2 a 3 silničního zákona lze pevnou překážku umístit pouze na základě povolení silničního správního úřadu, a pevné překážky umístěné bez povolení je povinen jejich vlastník odstranit na svůj náklad.
8. Správní orgány v daném řízení postupovaly zcela v souladu se zákonem, pokud řešily jako předběžnou otázku, zda je pevná překážka umístěna na veřejně přístupné účelové komunikaci – zabývaly se tedy charakterem právě pozemku p. č. XA v k. ú. X. Z podkladů ve správních spisech je přitom zcela zřejmé, že předmětný pozemek je poslední částí komunikace, obsluhující širší lokalitu, jedním z jejích „slepých ramen“, jak to bývá běžné v rekreačních chatových oblastech. Správní orgány tedy posuzovaly charakter příslušné pozemní komunikace. Žalobce v žalobě neuvedl, kam až podle něj sahá „předmětná komunikace“, jejíž charakter by měl být posuzován, takže soud k tomu pouze obecně uvádí, že souhlasí s vyjádřením žalovaného k žalobě, v němž mj. uvedl: „Prakticky každá cesta či komunikace navazuje na jinou komunikaci a v konečném důsledku zpravidla vždy bývá napojena na nějakou veřejnou pozemní komunikaci, z toho však nelze bez dalšího dovozovat její veřejný charakter.“. Krajský soud uzavírá, že správní orgány obou stupňů důvodně a odůvodněně posuzovaly jako předběžnou otázku pouze charakter komunikace na pozemku p. č. XA v k. ú. X.
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
10. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
11. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jim neuložil v řízení plnění žádné povinnosti ani neshledal důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání náhrady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. ledna 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu